

[Esther Malling Pedersen.]

Kvinde ikke har udtalt Ønske om at gribe til Svangerskabsafbrydelse.

Det tredie Punkt, paa hvilket Lovforlaget betyder en Ændring af den hidtil gældende Lov, er Bestemmelsen om, at Mødrehjælpsinstitutionerne faar Adgang til at oprette Børnehjem. Motiveringen er dels den herskende Mangel paa Plads i de allerede bestaaende Børnehjem, dels Betydningen af, at der i saadanne særlige Børnehjem kan øves en Kontrol med Hensyn til Smaa børnenes Normalitet og hele Tilstand, som vilde betyde en stor Betryggelse, naar et Barn skal bortadopteres. Med Hensyn til det sidste vilde det vel nok kunne lade sig gøre at etablere en saadan lægelig Kontrol ogsaa paa de bestaaende Børnehjem, og de Hjem, der her er Tale om, skulde i det hele taget ikke gerne blive en Slags Særfraktion. Derfor er jeg glad for den Udtalelse i Betænkningen fra det andet høje Ting, som gav Udtryk for, at det ikke er Lovens Hensigt at lægge Hindring i Vejen for de private Børnehjem, men at den højtærede Socialminister netop har givet Tilsagn om, at der ogsaa i Fremtiden vil blive søgt etableret det bedst mulige Samarbejde mellem Mødrehjælpsinstitutionerne og disse private Hjem. Det maa jo dog ogsaa være billigere eventuelt at genoprette nogle af de Hjem, der af økonomiske Grunde har maattet nedlægges, eller udbygge de bestaaende end at oprette alt for mange nye.

Men der er i mine Øjne foruden Pladsmangelen noget andet, der taler for, at Mødrehjælpsinstitutionerne faar Adgang til at oprette disse Hjem. Hvis disse Institutioner faar Lykke til at løse deres Opgave rigtigt, vil de blive — jeg kunde næsten fristes til at bruge Udtrykket — som en Slags Klippe for ulykkelige og fortvivlede Kvinder, for hvem et Svangerskab ikke betyder Glæde, men knugende Byrde, et Sted, hvor de kan søge hen med Tillid og Fortrøstning. Det kan godt have sin Betydning for dem rent psykisk, at de kan betro deres Spædbørn til en Institution, de har faaet Tillid til. Dog maa vi ikke glemme, at Institutionerne har faaet Adgang til at oprette Mødrehjem, hvor Mødrene kan have deres Spædbørn hos sig, og Betydningen af dette sidste maa vi ikke paa nogen Maade tabe af Syne. Endelig er der den Omstændighed, som man ikke tidligere har kendt, at en Moder med sit Barn nu med Lethed kan blive beskæftiget. Der er mange, mange Hjem, som trænger til Hjælp, og som gerne vil tage en saadan ung Moder, og tage hendes Barn med.

Alligevel mener jeg, der er Grund til,

at disse Børnehjem oprettes i Tilslutning til Mødrehjælpsinstitutionerne, og selv om Oprettelsen af disse Hjem ikke menes at ville medføre nævneværdige Driftsudgifter, fordi Institutionerne vil kunne faa Støtte til Driften efter Reglerne om Støtte til anerkendte private Opdrageshjem, vil Loven i sin Helhed naturligvis komme til at betyde Udgifter for det offentlige. Det er ikke helt uden Grund, man fra Amtskommunerne, hvor man er belastet med meget høje Sygehusudgifter, ser med en vis Ængstelse paa, hvad Loven vil komme til at betyde i Retning af stigende Udgifter, hvilket jo slet ikke er det samme, som at Amtskommunerne ser med Uvilje eller manglende Forstaaelse paa selve Sagen. Man har derfor ogsaa i Udvalget i det andet høje Ting drøftet en eventuel Ændring af Udgiftsfordelingen, netop af Hensyn til Amtskommunerne, men man har dog ikke ønsket at stille Ændringsforslag herom af Hensyn til eventuelle Forslag fra Skattekommisionen. Man har henstillet til Ministeren at være opmærksom paa dette Forhold og tage Sagen op til Overvejelse, hvis der skulde blive Tale om en væsentlig Stigning i Udgifterne.

Vi staar her, forekommer det mig, over for et Omraade, der allerede har været til megen Hjælp og vil kunne være til megen Hjælp og megen Velsignelse for en Del af vort Samfund, der netop trænger overordentlig stærkt dertil. Men hvis det skal lykkes Mødrehjælpsinstitutionerne at blive alt det, de har Muligheder for, tror jeg, man i allerhøjeste Grad skal befitte sig paa at faa de rigtige Mennesker til at arbejde i dem. Det skal ikke alene være praktisk dygtige, men ogsaa levende, forstaaende og varmhjertede Mennesker, Mennesker, som har Evne til at skønne, og som har et praktisk Greb paa Tingene, og som er i Stand til at vurdere saa nogenlunde de forskellige, meget forskelligeartede Tilfælde og sætte ind paa de rigtige Steder, saa at der bliver Retfærdighed og Fornuft i Udnyttelsen af Hjælpen. Det gælder imidlertid ogsaa om, at den Offervillighedens Aand, som har præget den private Indsats paa hele dette Omraade, ikke bliver svækket, fordi det offentlige nu i højere Grad staar bagved, og Arbejdet inden for Mødrehjælpsinstitutionerne bør altid være ikke en Stilling, men en Gerning.

Vi ser saaledes paa det, at af alle i vort Samfund er Mødrene og Børnene dem, der trænger mest til Hensyn. Børnene, fordi de er fuldkommen værgeløse, Mødrene, fordi de, foruden den Lidelse, som Nød og andre ulykkelige Forhold kan betyde for dem, tillige har Lidelsen ved Tanken om, at deres